

vælger, ryddeliggjort strøg, og jeg veed ikke, hvorfor man skal gaa ud fra, at Folk ikke lige saa godt ville faae Erstatning for de Ulemper eller for det Mæringsstab, der foraarstages derved, som for alt det Øvrige; jeg veed ikke, hvorfor man ikke skulle gaa ud fra, at den Myndighed, eventuelt de Skjønsmænd, der skal fastsætte Erstatningen, vil tage Hensyn hertil, ligesaa vel som til de øvrige Momenter, der i den Henseende komme i Betragtning. Jeg tror ikke, det er heldigt, naar man virkelig vil føre en saglig Forhandling, hvad jeg antog, man vilde, om denne Lov, og hvad man jo ogsaa hidtil har gjort, saa at komme ind paa Betragtninger om, hvorledes det ene eller det andet politiske Parti kunde være udsat for Myndighedsmisbrug eller Chikane under den Forudlætning, at det andet Parti havde Majoritet i den vedkommende Sundhedskommission. Jeg tror ikke, det er heldigt at kaste den Slags Betragtninger ind i Debatten. Særligt skal jeg bemærke ogsaa overfor den samme ærede Tale, at han i sit Foredrag bestandig tog helt feil af, hvorledes disse Kommissioner sammenfattes og idelig sammenblandede de to Ting, hvorledes Sundhedskommissionerne sammensættes, og hvorledes Oversundhedskommissionerne sammensættes. I Sundhedskommissionen er Amtmanden slet ikke, der er kun Politimesteren og Distriktslægen og forøvrigt de tre af vedkommende kommunale Raad valgte Mænd. Jeg skal nu gaa over til at udtale et Par Ord om de Vædringsforslag, som ere stillede, hvad altsaa for saa vidt er det Praktiske. Der vil jeg først overfor det samme ærede Medlem gjøre opmærksom paa, at han slet ikke har set, hvad der egentlig er Forskjellen mellem Vædringsforslaget under Nr. 3 og Vædringsforslaget under Nr. 5. Forskjellen er slet ikke den, at det ene Tilfælde er Sundhedskommissionen og i det andet Tilfælde Oversundhedskommissionen, der tager Bestemmelse, og man kan derfor slet ikke sige, at Vædringsforslaget under Nr. 5 er uden Betydning. Nei, den Forskiel, som kommer frem, naar man vedtager Vædringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 5, er den, at naar der er Tale om de i § 2 første Stykke nævnte Sygdomme, saa har man Ret til at expropriere, men det, som Udvalgets Flertal vil opnaa ved Forslaget under Nr. 5, er det, at man ikke skal have Ret til at expropriere ved de andre i § 2 nævnte Sygdomme. Det er en meget væsentlig Realitetsforskjel. Man kan slet ikke sige, at Vædringsforslaget under Nr. 5 er uden Betydning. Udvalgsflertallets Mening er, at medens det erkjender, at naar Talen er

om de i § 2, første Stykke, nævnte Sygdomme, asiatiske Kolera, gul Feber, Dysenteri, exanthematisk Tyfus, Bornekopper og Pest, maa man have denne Myndighed til at skaffe isolerede Lokaler og at skaffe dem hurtigst muligt og i fornødent Fald ved Expropriation, har Udvalgsflertallet ment, at det ikke vilde være nødvendigt at indrømme denne Ret til at anvende saa vidt gaaende Forholdsregler, naar Spørgsmaalet er om de andre Sygdomme, der omhandles i det andet Stykke af Paragrafen, altsaa de mere hverdagsagtige Sygdomme, f. Ex. Starlagensfeber, Difteritis o. s. v., Sygdomme, som ikke i og for sig skulle medføre epidemisk Behandling efter denne Lov, men som man kan sætte under epidemisk Behandling efter denne Lov, naar de enkelte Tilfælde optræde paa en særdeles ondartet Maade og have en særlig Tendents til Udbredelse. Dette er Udvalgsflertallets Mening, og jeg tør antage, at det ikke en Gang har stillet disse Forslag uden nogen Tvivl, og at naar man endelig er saa bange for denne Myndighed efter § 4, kunde man maaffe forsvare at lade være at tillægge Sundhedskommissionerne den, naar der er Spørgsmaal om den Klasse af Sygdomme, jeg sidst nævnte. Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig helst ønskede, at Sundhedskommissionerne i dette Tilfælde fik denne Myndighed; men jeg erkjender naturligvis, at det ikke er nær saa vigtigt som i den første Klasse af Tilfælde, og derfor vil jeg heller ikke anfæ det som Noget, der vilde gjøre Loven ubrugelig, om Udvalgsflertallets Forslag under Nr. 3, 4, 5 blive vedtagne. Hvad angaar Forslaget under Nr. 6 til § 22 skal jeg for det Første dertil bemærke, at saaledes som Forslaget er redigeret, indskrænker det sig jo slet ikke til Kolera eller Pest, men det kommer til at angaa alle de epidemiske Sygdomme, som overhovedet komme ind under Loven; thi det kan godt være nødvendigt f. Ex. ved Difteritis at bygge Baracker o. desl., dette skete f. Ex. ved den Difteritisepidemi, der for nogle Aar siden herskede i Kjøbenhavn og Omegn nord for Byen; men det, der for mig er Hovedsagen, er, at jeg naturligvis langt mindre vil kunne tænke mig, at man kan gaa ind paa et saadant Delingsforhold, naar jeg ikke en Gang kan finde det rigtigt at gaa saa vidt, som Udvalget gif ved 2den Behandling, nemlig at gaa til tre Fjerdedele. Hvad det angaar, som det ærede Medlem omtalte, at det under særdeles store Ødelæggelser vilde være uretfærdigt at lade enkelte Egne eller Byer bære Udgifterne, skal jeg bemærke, at man i et saadant ganste ekstraordinært Tilfælde jo vil kunne ordne det ved særlig Lov, naar